

Jaro je tady

Příchod jara s sebou nese mimo jiné i oživení do té doby jednotvárné krajiny. Z holých větvíček vyrůstají první zelené lístky, na plácku před domem rozkvétají krokusy a vzduchem polétávají slunéčka sedmítečná. Je to všechno moc pěkné.

S jarním zeleným kobercem posetým barevnými kvítky ostře kontrastuje temnota domácí politické scény. Jakoby západ oranžového slunce pohlcujícího modrou oblohu nastolil bezbarvou noc. Zatím jsme však na jejím začátku, s hodnocení celé situace tedy musíme posečkat.

S nárůstem teploty a zvyšující se intenzitou slunečního záření se probudili i tvorečci, kteří doposud spali. Všiml jsem si toho, když jsem při zastřihávání ostružiníkových šlahounů zaslechl zlověstný bzukot ozývající se od nedalekých jabloní. Bližší prozkoumání odhalilo roj včel, díky jejichž pilné práci na podzim vzejdou z bílých kvítků sladké červené plody. Takové včely však člověku příliš škody nenadělají, ledaže by se po nich zuřivě oháněl či je jinak provokoval k útočnému výpadu, kterým si dělnice přírody chrání svůj život.

Takové vosy, to je jiná. Minulé léto mně stačilo jen projít kolem jejich hnízda ukrytého v nevysokém jehličnanu a hned jsem měl žihadlo v rameni. Však také na oplátku dostaly pěkné chemické pokouřeníčko. A do jedné skapaly.

I v říši člověčí se s oteplením vyvalí do ulic agresivní stáda. Letos jsou obzvláště přemnožená a páchají značné škody. Vždyť jen samotná přítomnost policie, která minimalizuje dopady jejich řádění, stojí daňové poplatníky nemalé peníze. Nehledě na společenskou atmosféru, která v posledních letech značně přituhuje, a to ve prospěch radikálních živlů. Svůj díl viny na polarizaci obyvatelstva českých zemí jistě nesou i politické elity. Ty, místo aby řešily problémy lidí, zabývají se spíše problémy setrvání u zdroje svých příjmů dávající tím šanci černým zakuklencům, jenž získávají u průměrných lidí sympatie. Tak by zastupitelská demokracie neměla fungovat.

Jaro zřejmě disponuje nějakou magickou mocí, díky níž se lidé naráz cítí alespoň o trošku šťastnější. Což o to, radost objímajících se mileneckých párů nebo zuřivých sportovců brázdících na svých bicyklech rozpálený asfalt je pochopitelná. Nedávno jsem se ale na ulici minul s několika zvláště se tvářícími mladými muži. Ruce a nohy měli ohnuty do nepřírozených úhlů a jejich ústa vykřikovala těžce srozumitelné věty o slovní zásobě stěží malých prvňáčků. I přes krutost, se kterou se na nich příroda vyřádila, dokázali mladíci na svých tvářích vykouzlit úsměv. Příležitost jim k tomu dala jakási breberka poletující nad chodníkem, kterou se snažili chytit.

Vánek lehce pofukoval a všem bylo dobře.